

разбунтувалите се Петрови братя: Михаил, Иван и Боян.

Дълго време съдбата на Райна или Борислава, сестра на Борис и Роман, съзвници на Светослав, влинувала сърцата на българите, когато четали романа на Белтман или гледали пиесата на Поининов, извлечена от същата книга... Чак до времето, когато панагирската учителка Райна поп Георгиева получила името Райна княгиня, пак по спомен на знаменитата Райна от литографиите на Павлович.

Бедата дошла внезапно. Заловени бунтовници на Филин Тотвата чета, след дълги изтезания, кадали имената на някои членове от тайния Свищовски революционен комитет.

Между тях бил и Николай Павлович. Арестуван в Свищов на 2 юни 1867 година, той бил отведен на съд в Русчук при страшния Митхад паша.

Обвинили го, че е основал Софийския таен революционен комитет. Били го, изтезавали го.

Само твърдостта и непоколебимото безстрашие, с които Николай отрекъл всичко, в което бил обвинен, го спасило от въжето.

Ала не малко помогнала смелостта на Димитър, който заедно с жена си веднага след арестуването на своя брат не се подвоумил да отиде в дома на арестувания, с риск сам да привлече вниманието върху себе си, и с ловка бързина унищожил всички опасни документи.

Така двете деца на даскал Христани не преставаха нито миг да продължават делото на своя баща.

Рядък пример на постоянство, на твърдост, на беззаветна вяност.

Без нито една стъпка назад.

До край. До последния час на живота си.

Те са навсякъде. В Освободителната война от 1878, въвната от 1886, доброволец, учител по рисуване, инспектор, с